

nepravidelně zajišťovaly i komerční přepravu. Několikrát se An-12 podívaly za hranice země, zejména jako doprovod stíhacích a jiných typů na vystoupení v západní Evropě. Na trupu letadel se objevilo mnoho „propagačních“ doplňků a například stroj č. 2105 nesl pod kabinou znak výrobce kamiónů Tatra nebo pivovaru Staropramen.

V roce 1992 přelétl jeden An-12 definitivně na Slovensko, kde se stal součástí nově vybudovaných vzdušných sil. V České republice dolétal jediný provozovaný typ v polovině devadesátých let. Dne 26. května 1996 provedl poslední let a poté byl odstaven. Provoz jediného letounu, navíc hmotnostní kategorie převyšující potřeby České republiky, byl ekonomicky nevýhodný. Po zakonzervování a několika měsíčním odstavení letounu byl jediný český An-12 prodán soukromé společnosti Air Sofia z Bulharska. V jejích barvách dolétal v roce 1999, kdy byl kompletně zničen při nevydařeném přistání v Indonésii. Zajímavější osud potkal slovenský stroj, který byl v polovině devadesátých let rovněž prodán, tentokrát ale moldavské firmě Tiramavia. Ta jej provozovala pouze rok a poté jej prodala do Angoly, kde u místních vzdušných sil ještě několik let sloužil.

Hlavní takticko-technická data An-12:

Délka trupu	33,10 m
Výška trupu	11,44 m
Rozpětí křídel	38,02 m
Prázdná hmotnost	37 000 kg
Vzletová hmotnost	61 000 kg
Maximální rychlost	656 km/h
Dostup	9 600 m
Dolet	5 910 km

Základní technický popis

An-12BP je čtyřmotorový samonosný celokovový hornoplošník určený pro přepravu až 100 cestujících nebo odpovídajícího množství nákladu. Před letounu začíná mohutně proskleným prostorem pro navigátora, za nímž je s převýšením umístěna pilotní kabina pro dva piloty, radistu a palubního technika. Nákladový prostor je přístupný dvířky na levé straně trupu a rozměrnou hydraulicky ovládanou rampou v zádi, která umožňuje snadnou manipulaci s nákladem. Trup zakončují klasické ocasní plochy. Zajímavostí je hermetizované stanoviště střelce v zádi, které chrání před útokem zadní polosféru. K trupu je připevněno rozměrné křídlo opatřené mechanizací na odtokové hraně. Turbopřídlové motory AI-20M o výkonu po 2 942 kW jsou uloženy v samostatných gondolách na křídlech a pohánějí čtyřlísté stavitelné vrtule. Zasouvací podvozek je tvořen příďovou nohou se dvěma koly a dvěma dvounápravovými hlavními nohami se zdvojenými koly pod motorovými gondolami.

Text: Jakub Fojtík
Foto: autor, Michael Kelly

TERÉNNÍ AUTOMOBIL LRD 130 KAJMAN M1 (ARMOURED 4)

Výrobce speciálního osobního terénního automobilu LRD 130 Kajman M1 (Armoured 4) je česká firma SVOS Přelouč. Toto vozidlo bylo speciálně vyvinuto pro potřeby Armády České republiky, konkrétně pro 43. výsadkový mechanizovaný prapor z Chrudimi. Celkem armáda odebrala 79 automobilů Kajman M1 (a to včetně prototypů a ověřovací série). Z tohoto počtu bylo 43 kusů se zbraňovou nástavbou pro dva kulomety PKB, 30 kusů se zbraňovou nástavbou pro kulomety PKB (PKM) a NSV a 6 kusů se zbraňovou nástavbou pro kulomet PKB a granátomet AGS-17.

K předání vozidel chrudimskému výsadkovému praporu došlo v prosinci 2009. V zahraniční operaci byly tyto terénní automobily poprvé nasazeny v březnu 2013, a to v misi EU TM v africkém Mali. Jednalo se o tři vozidla, která i v současné době používají naši vojáci v této misi. Bojová verze tohoto automobilu je určena k plnění taktických úkolů v plném spektru misí NATO a Evropské unie.

Konkrétně se jedná o doprovody konvojů, bojové patrolování a úderné aeromobilní operace. Po demontáži odnímatelných dílů speciální nástavby je možné vozidlo využít k přepravě osob a materiálu v mírových, nebojových podmínkách, a to jak na pozemních komunikacích, polních a lesních cestách, tak i v terénu.

Automobil umožňuje přepravu 1 + 5 osob. Řidič a velitel sedí vpředu, kde mají k dispozici lafetovaný kulomet PKM. Střelec z něho může využít výškově nastavitelné sedadlo. Další voják stojí u lafetovaného těžkého kulometu

ráže 12,7 mm, případně granátometu AGS-17. V prostřední části vozu jsou k dispozici dvě otočná sedadla podélně polohovatelná. V zadní části je nouzová sedadla pro hlavního střelce a sedadla pro posledního příslušníka družstva. Jedná se o dvounápravové vozidlo s vysokou terénní průchodivostí, kterou umožňuje trvalý pohon všech kol, hlavní mechanická šestistupňová převodovka a především přídavná dvoustupňová převodovka s uzavíratelným mezinápravovým diferenciálem. Automobil je vybaven ochranným rámem v prostoru obsluhy, elektrickým navijákem s tažnou silou 42,2 kN, komunikačním systémem, přídavnou balistickou ochranou předního panelu a odnímatelnými díly speciální nástavby. Na ochranném rámu je instalován řezací drát chránící všechny členy osádky. Na předním nárazníku jsou přivařena oka pro vyprošťování a tažení. Protistřepinová ochrana vozidla v přední a zadní spodní části dosahuje úrovně STANAG 4569 Level 1. Podvozek je vybaven zesílenými tlumičnými prvky, homokinetickými klouby a uchycením předních a zadních ramen. Přední sklápěcí sklo je demontovatelné a může být nahrazeno neprůstřelným. K zadní části je připevněn odkládací

Hlavní takticko-technická data bojové verze:

Přepravní kapacita	6 osob
Provozní hmotnost	2 950 kg
Objem motoru	2 402 cm ³
Maximální výkon motoru	90 kW
Délka	6 060 mm
Šířka s náhradními koly	2 245 mm
Výška	2 660 mm
Výška s anténním systémem	3 950 mm
Rozchod kol	1 519 mm
Rozvor náprav	3 230 mm
Maximální konstrukční rychlost	130 km/h
Brodící hloubka	500 mm
Jízdní dosah na silnici	476 km
Jízdní dosah v terénu	387 km
Objem palivové nádrže	75 l

koš na materiál, který je – v případě potřeby snadnějšího přístupu do vozidla – možné odklopit od strany. V interiéru a na rámu vozidla jsou držáky na osobní zbraň, granátomet RPG-75, tarasnici Carl Gustav a schránky na munici. Vozidlo splňuje veškeré požadavky pro přepravu po železnici, leteckou a námořní přepravu. Je ho možné provozovat v oblastech s různými klimatickými podmínkami v rozsahu okolních teplot od minus 30 do plus 60 stupňů C. Automobil je vybaven řadovým, čtyřválcovým, vznětovým, přeplňovaným turbodmyčadlem se vstřikováním paliva Common Rail a s mezichladičem plnicího vzduchu od firmy Ford Motor Company. Motor s rozvodem OHC je chlazený kapalinou. Spojka typu Valeo 395 DBE je třecí, jednokotoučová, s talířovou pružinou, s tlumičem torzních kmitů a záběru, s přímým kapalinovým ovládním s posilovačem. Automobil má mechanickou převodovku typu MT 82 se synchronizací všech rychlostních stupňů s přímým ovládním řazení rychlostních stupňů. Mazání je zajištěné rozstříkáním olejové náplně. Řízení je volantové, levostranné s kapalinovým posilovačem. Řízena jsou kola přední nápravy. Stroj je vybaven provozní a parkovací brzdou. Nožní provozní brzda je kapalinová s podtlakovým posilovačem, dvouokružová, působící na všechna vozidlová kola. Kolové brzdy jsou kotoučové se zvětšenou třecí plochou. Vozidlo je vybaveno zesílenými diskovými koly rozměru 6½J x 16" s 5 otvory a radiálními pneumatikami BF Goodrich 235/85 R16 M/T. Kromě toho má na boku dvě náhradní kola. Komunikační systém vozidla tvoří mobilní EPM radiostanice RF13250, včetně mikrotelefonu RF13.3, centrální komunikační jednotka VICM 201.01, základní komunikační jednotka VICM 202.01, 4 ks osobních jednotek VICM 209 a 4 ks hovorových souprav jednotlivce. Je zde rovněž možnost napájení osobních radiostanic.

Text a foto: Vladimír Marek

43. výsadkový prapor v Chrudimi pořádá 2. ročník

Memoriálu československých parašutistů

Pochod 70 km na trase
Chrudim – hrad Lichnice – Chrudim
ve dnech 27.–28. 11. 2013

Podmínky pro získání medaile za pochod:

- pochodu se účastní družstva o počtu 4–6 osob (mohou odstoupit max. 2 osoby)
- přesun se odehrává ve 2 dnech (35 km – povinný odpočinek – 35 km)
- celkový limit přesunu na 70 km je 16 hodin
- přihlášky a startovné zaslat nejpozději do 17. 10. 2013

Podrobné informace najdete na www.43vmpr.army.cz

Vydává MO ČR
Odbor komunikace a propagace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 553
973 215 786
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Šéfredaktor: Jan Procházka

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Kresby: Jiří Král

Jazyková korektura: Jana Menšíková
Jaroslav Pajer

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje
VHÚ Praha – produkční oddělení
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: EUROPRINT, a. s.

Číslo indexu: 45 011
ISSN 1211-801X
Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 8. 10. 2013

Toto číslo vyšlo dne: 14. 10. 2013

Foto na titulní straně: Vladimír Marek

Kontakty do redakce

Šéfredaktor

Jan Procházka
telefon: 973 215 553
mobil: 724 033 407
e-mail: jan_prochazka@klikni.cz

Redaktoři

Pavel Lang
telefon: 973 215 868
mobil: 724 002 623
e-mail: pavellang@centrum.cz

Vladimír Marek

telefon: 973 215 648
mobil: 724 033 410
e-mail: v.marek@post.cz

Grafik

Andrea Bělohávková
telefon: 973 215 786
mobil: 601 579 644
e-mail: andrea.belohlavkova@seznam.cz

Informace pro autory

Aby mohla redakce proplatit honorář za zveřejněný příspěvek, musí ji autor zaslat tyto údaje:

- jméno a příjmení,
- datum narození (NE rodné číslo!),
- údaj, zda jde o VZP, o. z., AZ anebo osobu mimo resort,
- adresu bydliště.

V případě VZP, o. z. i přísl. AZ dále:

- číslo VÚ či VZ a město posádky,
- číslo RFO, který je vyplácí.

V případě osoby mimo resort:

- číslo účtu, na který má být poslán honorář,
- název a číslo banky,
- na faxové č. 973 215 933 poslat kopii průkazního listku k tomuto účtu.

Tyto údaje je účelné uvádět současně se zasíláním článkem. Není v silách redakce je zpětně zjišťovat.